

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218790
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117218790.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanému O. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. B. XXXX/X, XXX XX M., o zaplatenie 1.270,90 Eur s prisl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 25Csp/178/2017-252 zo dňa 15. marca 2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. žalobu zamieťa ,

II. náhradu trov konania stranám konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 110 ods. 1, § 54 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 708 ods. 1, 2, § 710, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 2 písm. f), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 24.10.2012 Zmluvu o spolupráci poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet. Žalovaný sa porušením povinnosti mať na účte dostatok finančných prostriedkov dostal do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny. Žalovaný svoj dlh neuhradil ani na výzvu. Strany konania dňa 08.08.2013 uzatvorili zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, pričom žalovanému bola formou povoleného prečerpania poskytnutá suma 600,- Eur. Podľa žalobcu na účte žalovaného ku dňu 20.06.2017, teda ku dňu zatvorenia účtu, ktoré vykonal žalobca, bol debetný zostatok vo výške 1.270,90 Eur. Žalobca na výzvu súdu predložil výpis z účtu žalovaného z ktorého je zrejmé, že žalovaný uskutočnil poslednú kreditnú položku dňa 22.04.2014, a to vo výške 41,16 Eur. Ku dňu 30.04.2014 bol zostatok na účte žalovaného -222,48 Eur. Od apríla 2014 neurobil žalovaný na účte žiaden pohyb a žalobca mu do 31.05.2017 mesačne účtoval úroky, poplatky za vedenie účtu, príplatok za vedenie účtu postihnutého exekúciou a poplatky za nezrealizovanú platbu, ako aj poplatky za zrušenie trvalého príkazu. Ku dňu 30.06.2017 bol tak na účte zostatok spolu vo výške -1.270,90 Eur.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany konania uzatvorili zmluvu o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka s uvedením frekvencie výpisov mesačne. Súčasne uzatvorili aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty B.

s uvedením denného limitu. Hoci sa žalovaný zaviazal mať na účte dosť finančných prostriedkov, žalovaný tak neurobil a s peňažnými prostriedkami nakladal nad rámec aktuálneho zostatku na svojom spotrebiteľskom účte. Takto sa dostal do nepovoleného prečerpania. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou a podlieha súdnej kontrole. Súd zistil, že žalobca si z dôvodu prečerpania na bežnom účte, ktoré uzatvoril so žalovaným dňa 24.10.2012, uplatnil pohľadávku vo výške 1.270,90 Eur a úrok 28%. Ako je so žalobcom predložených listinných dôkazov zrejmé, že žalovaný bol v nepovolenom prečerpaní vo výške 222,48 Eur už 30.04.2014. Žalobca neurobil žiadny úkon vo vzťahu k ukončeniu zmluvy, či už okamžité odstúpenie od zmluvy alebo dvojmesačnú výpoveď. Namiesto toho po dobu ďalších 38 mesiacov, teda do konca júna 2017, navyšoval debetný zostatok na účte žalovaného o poplatky a úroky, až do sumy 1.270,90 Eur. Súd vychádzal z toho, že žalobca ako finančná inštitúcia dlhodobo poskytujúca služby na finančnom trhu má postupovať v súlade s obchodnými podmienkami, ak ich dodržiavanie vyžaduje od klientov. Ak by tomu tak bolo, žalobca mal odstúpiť od zmluvy po porušení zmluvy alebo dať žalovanému výpoveď. Takéto konanie žalobcu súd vyhodnotil ako nekalé v neprospech spotrebiteľa. Konanie banky, ktorá odplatne vedie úplne neaktívny účet po dlhšiu dobu bez komunikácie s klientom, napríňa znaky konania, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným zvykom, nesie v sebe znaky nekalého konania, ktoré nepožíva právnu ochranu a je v rozpore s dobrými mravmi. Ak by žalobca konal riadne, jeho pohľadávka by sa zosplatnila k júnu 2014. Keďže žaloba bola podaná až dňa 28.07.2017, súd mal za to, že nemôže odobriť takéto konanie žalobcu a vyhodnotil ho ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Podľa súdu by pri riadnom konaní žalobu už bola jeho pohľadávka premlčaná. Súd teda žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň súd poukázal na to, že ak by bol úver zosplatnený, patrili by žalobcovi len úroky z omeškania. Priznanie úrokov z úveru aj po zosplatnení by neprimerane zaťažilo žalovaného ako spotrebiteľa.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, keďže mu však žiadne trovy konania nevznikli, súd nepriznal právo na náhradu trov konania žiadnej zo strán konania.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že mal odstúpiť od zmluvy po porušení zmluvy alebo dať žalovanému výpoveď. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný mal možnosť kedykoľvek dlh vyrovnať a nepovolené prečerpanie tak ukončiť a to že tak dlžník neuskutočnil je sankcionované uplatnením úroku a zároveň, keďže po určitú dobu ešte žalovanému poskytoval služby spojené s vedením účtu, účtoval si poplatky, na ktoré má nárok z titulu poskytovania služieb bežného účtu. Ďalej mal za to, že odstúpenie od zmluvy, resp. jej výpoveď je právom zmluvnej strany a nie jej povinnosťou a trval na tom, že nebol v danom prípade na základe akéhokoľvek ustanovenia zmluvy alebo požiadavky všeobecne záväzných právnych predpisov či imperatívu dobrých mravov povinný zrušiť zmluvu a námietku súdu preto považuje za nedôvodnú. Uviedol, že zodpovednosť za vznik dlhu nemožno prenášať na žalobcu, ktorý si plnil svoje záväzky zo zmluvného vzťahu so žalovaným, ktorý naopak svoje záväzky porušil. K nároku na 28% úrok ročne uviedol, že tento nárok si uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý počíta so samotnou možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Uviedol, že výšku úrokových sadzieb zverejňuje na úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale aj historické vývesky, čím je splnená jeho povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko

s prihladením na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu, že jeho konanie považoval v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, nakoľko podľa zmluvných podmienok mal zatvoriť účet žalovaného už v máji 2014, avšak urobil tak až v roku 2017, pričom tak dochádzalo k navyšovaniu debetného zostatku. S uvedeným záverom žalobca nesúhlasil, nakoľko zodpovednosť za vznik dlhu má žalovaný.

11. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah spotrebiteľský, a správne na tento vzťah aplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, ktoré ako lex specialis majú prednosť pred inými ustanoveniami zákonov, ktoré sa vzťahujú na predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným. V predmetnom prípade žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovaným bola tiež uzatvorená zmluva o povolenom prečerpaní, na základe ktorej bolo žalovanému zriadené povolené prečerpanie vo výške 600,- Eur. Sumu čerpaných peňažných prostriedkov sa žalovaný ako klient zaviazal splácať priebežne spolu s úrokmi. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný čerpanú sumu povoleného prečerpania je povinný vrátiť žalobcovi. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, ako už na to poukázal súd prvej inštancie, že posledná kreditná položka žalovaného bola uskutočnená dňa 22.04.2014, teda ku dňu 30.04.2014 bol zostatok žalovaného na účte vo výške -222,48 Eur. Po uvedenom dátume, žalobca už len ďalej účtoval ďalšie poplatky, čím sa dlh zbytočne navyšoval až na žalobnú sumu, teda žalobcom požadované zaplatenie sumy nad sumu 222,48 Eur nebolo dôvodné, s čím sa odvolací súd v tomto smere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nekalom konaní žalobcu, ktoré je tiež v rozpore s dobrými mravmi.

13. Vzhľadom na uvedené preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť napadnutý rozsudok a postupom podľa § 391 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - zaoberať sa žalovanou sumou do výšky 222,48 Eur, ako aj oprávnenosťou žalobcom požadovanej výšky úroku vo výške 28% ročne - následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 C.s.p. aj náležite odôvodniť.

15. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).